

N.T. Wright, Dumnezeu și pandemia, Oradea, Editura Cartea Creștină, 2021

RECENZIE CARTE

A trecut mai bine de un an de zile de când „pandemie” este un cuvânt rostit deseori de buzele noastre, ale tuturor. Îmi amintesc că anul trecut, când încă ne aflam cu toții acasă și totul era închis, inclusiv bisericile, au apărut, din toate părțile, o mulțime de interpretări și de explicații referitoare la coronavirus. Am trecut printr-o paletă largă de sentimente, însă cred că a fost și este încă foarte important să încercăm să ne păstrăm reacțiile și emoțiile în limitele cadrului biblic.

Cartea „Dumnezeu și pandemia” a fost scrisă de N.T. Wright în anul 2020 (în limba română a apărut în martie 2021), după perioada de izolare, dar ideile pe care ni le împărtășește autorul sunt valabile și acum după mai bine de un an de pandemie. Cartea are doar 79 de pagini și ideea scrierii ei a pornit de la un interviu pe care N.T. Wright a fost invitat să îl dea unei reviste.

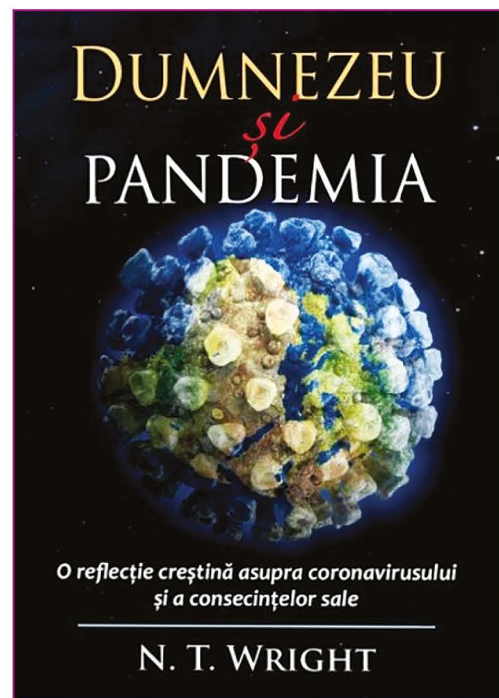
Încă din prefața cărții întâlnim o idee pe care ar fi bine să nu o uităm: „Trebuie să ne împotrivim reacțiilor reflexe care ne vin atât de repede în minte. Înainte de a răspunde întrebărilor (legate de pandemie) într-o formă cât mai largă cu putință, avem nevoie de un timp de lamentație, de culpă și mai ales de a nu sări imediat la «soluții». Acestea vor sosi, cu voia lui Dumnezeu, dar, dacă nu ne ferim de reacțiile noastre imediate, s-ar putea să nu mai fim capabili să le auzim”.

Confrunțați cu răspândirea rapidă a coronavirusului, și noi, credincioșii, am avut reacții și am încercat să găsim explicații: această pandemie este fie un semn al Sfârșitului, fie o oportunitate de a le spune oamenilor despre Hristos sau de a ne pocăi noi mai mult, fie doada faptului că Dumnezeu este supărat pe noi și că ne pedepsește prin acest virus. N.T. Wright ne propune însă să ne întoarcem la Scriptură și să privim cu atenție atât în Vechiul, cât și în Noul Testament pentru a vedea care ar trebui să fie răspunsul nostru în vremuri dificile. Dacă vom încerca să privim spre evenimentele tragice (un cutremur, un tsunami, o boală, o pandemie sau altceva de genul acesta) fără a parcurge Evanghelia, tendința va fi să deducem ceva despre Dumnezeu, ocolindu-L pe

Isus. Dacă nu privim deja nașterea lui Isus, moartea și învierea Lui ca semne supreme pentru chemarea la pocăință, vom cădea în capcana de a interpreta exagerat alte evenimente. „Chemarea la pocăință vine prin Isus. Prin istoria lui Isus Însăși, prin oamenii în viețile cărora locuiește Duhul Sfânt, prin lucrarea ciudată a lui Isus în părțile lumii unde Numele Lui nu este recunoscut.”

Ce ar trebui să facem noi, creștinii în această vreme? Un prim răspuns este lamentația. Să luăm loc, cu smerenie, printre cei ce plâng. „A nu plânge înseamnă a trânti ușa, închizând locul tainic al inimii de unde izvorăște dragostea însăși”. Apoi, odată cu lamentația, chemarea noastră, ca Biserică a lui Hristos, este acționăm, să aducem semne ale Împărăției lui Dumnezeu. Noi, credincioșii – cei blânzi, cei săraci în duh, cei împăciuitori, cei flămânzi și însetați după neprihănire – trebuie să vedem unde sunt nevoile reale și să le împlinim. Să renunțăm la întrebarea „de ce?” și să ne întrebăm: „ce putem face aici? Cine este cel mai vulnerabil? Cum putem ajuta? Pe cine să trimitem?”

Așadar, să folosim această perioadă de lamentație ca pe un timp de rugăciune, speranță și acțiune. Să ținem împreună viziunea și realitatea, în timp ce suspinăm cu suspinul întregii creații, să căutăm binele cetății în care ne aflăm, dar să nu uităm de Ierusalim.

„Credincioșii, în punctul acesta, s-ar putea să nu aibă cuvintele potrivite de a-și exprima plângerile. Totuși, mai au o lucrare de făcut, vindicând, învățând, ajutând săracii și aducând mângâiere”.

ANDREEA ȘTEFĂNICĂ

Știri de la ITP București

Salutăm și aici echipa de 12 frați din Biserica Penticostală „Filadelfia”, Brașov, care au lucrat voluntar pe șantierul nostru în luna aprilie, la compartimentări din BCA, la confecționarea cadrului din beton pentru peretele cortină, și la pregătirea terenului pentru turnarea șapelor (în foto, zidirea balustradelor). Mulțumim bisericii „Filadelfia” pentru susținere și mulțumim fraților care fac această slujbă pentru Domnul și pentru lucrarea de la ITP București.

Între timp, în interior se continuă cu montarea instalației pentru răcire și încălzire; o muncă de lungă durată pe care echipa responsabilă de această parte a proiectului o face cu răbdare și pricepere.

Slăvit să fie Domnul pentru toate!

